

Die sintese, karakterisering, elektrochemiese eienskappe en katalitiese toepassing van nuwe [CpNiBr(NHK)]-komplekse

Authors:

F.P. Malan¹
 E. Singleton¹
 M. Landman¹
 P.H. van Rooyen¹
 J. Conradie²

Affiliations:

¹Department of Chemistry,
 University van Pretoria,
 South Africa

²Department of Chemistry,
 University of the Free State,
 South Africa

Corresponding author:
 M. Landman,
 marile.landman@up.ac.za

How to cite this article:
 Malan, F.P., Singleton, E.,
 Landman, M., Van Rooyen,
 P.H. & Conradie, J., 2016, 'Die
 sintese, karakterisering,
 elektrochemiese eienskappe
 en katalitiese toepassing van
 nuwe [CpNiBr(NHK)]-
 komplekse', *Suid-Afrikaanse
 Tydskrif vir Natuurwetenskap
 en Tegnologie* 35(1), a1423.
[http://dx.doi.org/10.4102/
 satnt.v35i1.1423](http://dx.doi.org/10.4102/
  satnt.v35i1.1423)

Copyright:

© 2016. The Authors.
 Licensee: AOSIS. This work
 is licensed under the
 Creative Commons
 Attribution License.

Read online:

Scan this QR
 code with your
 smart phone or
 mobile device
 to read online.

The synthesis, characterisation, electrochemistry, and the catalytic application of new [CpNiBr(NHC)] complexes. A range of symmetric and asymmetric aliphatic-arene NHC ligands has been synthesised and reacted with NiCp₂ to form [CpNiBr(NHC)] complexes in high yield (> 72%). A direct relationship between their electrochemical properties derived from cyclic voltammetry and their catalytic activity in the Suzuki-Miyaura coupling reaction has been found.

Die afgelope twee dekades het sogenaamde *N*-heterosikliese karbene (NHK) radikaal ontwikkel vir gebruik as doeltreffende sintetiese uitgangstowwe, biologies aktiewe verbindings, asook hoogs aktiewe katalisators vir unieke organiese transformasies (Budagumpi & Endud 2013; Prakasham & Gosh 2015). Hierdie NHK-ligande bevat gesogte eienskappe wat deur sterk metaal-karbeenbindings stabilitet aan oorgangsmetale verleen, asook maklike hantering en versoenbaarheid met 'n wye reeks hoë- en lae-oksidasietoestandmetale (Budagumpi & Endud 2013).

Ons ondersoek tans nuwe direkte roetes na nuwe groep 6–10 oorgangsmetaal-NHK-komplekse wat stabilitet in oplossing toon, maar terselfdertyd katalities aktief is. Verskeie simmetriese en asimmetriese alifatiese-areen-NHK-ligande is gesintetiseer, en is verder gereageer met Ni(Cp)₂ (Cp = siklopentadiënol) om 'n reeks van nege nuwe [CpNiBr(NHK)]-komplekse in hoë opbrengs (> 72%) te lewer. Die ligande bevat sowel elektron-onttrekkings- as elektron-donorgroepe om sodoende 'n reeks van elektronies diverse Ni(II)-NHC-komplekse te sintetiseer waar die elektroniese aard van die R-groepe van die stikstofatome van mekaar verskil. Die elektrochemiese eienskappe van die [CpNiBr(NHK)]-komplekse is met behulp van sikliese voltametrië ondersoek. Die E°-potensiaal van die Ni(I)/Ni(II) oksidasie en/of reduksie-koppel, en hoe hierdie waarde verander met die onderskeie Ni-komplekse namate die R-groep van die NHK-ligande verander word, is van belang. Ons het gevind dat die E°-potensiaal oor die algemeen effens verhoog met die meer elektrononttrekkende-R-groepe van die NHK-ligandbevattende nikkelkomplekse.

Die gebruik van homogene katalisators in verskeie selektiewe organiese transformasies verg bonkige ligande en metale wat gewoonlik duur en sensitief is vir beide lug en lig. Hierdie eienskappe van die katalisators beperk die skaal en toepassing vir industriële gebruik. Nikkel as oorgangsmetaal bevind hom tans in 'n belangrike posisie in organiese sintese en homogene katalise, aangesien verskeie transformasiereaksies en organiese verbindings wat in die verlede slegs met duur palladiummetaalkatalisators haalbaar was, nou moontlik is danksy die goedkoper en minder giftige nikkelmetaalkatalisators. Die katalities aktiwiteit van die Ni(II)-komplekse in die bekende Suzuki-Miyaura-reaksie is ondersoek, waarby 'n gegewe arielhalied aan 'n fenielring van fenielboorsuur gekoppel word om sogenaamde gefunksionaliseerde bifenielverbindinge te vorm. Oor die algemeen is 'n hoë tot matige aktiwiteit (53%–79%) onder die nikkelkomplekse in die spesifieke koppeling van 4-chlorokarboksaldehied en fenielboorsuur waargeneem. Ons het ook – selfs onder optimale reaksiekondisies – 'n konstante kompetisie tussen die vorming van bifenielkarboksaldehied en die ongewenste byproduk bifeniel (13%–30%) waargeneem.

Hierdie katalitiese resultate sluit direk aan by die elektrochemiese resultate waar die vermoë van 'n Ni(II)-NHC-kompleks om aan 'n redoksproses deel te neem, op 'n katalisator met 'n hoë C-C-koppelingaktiwiteit duif. 'n Interessante liniére verband tussen die C-C-koppelingsopbrengs (%) en

Note: A selection of conference proceedings: Student Symposium in Science, 29–30 October 2015, University of the Free State, South Africa. Organising committee: Mr Rudi Pretorius and Ms Andrea Lombard (Department of Geography, University of South Africa); Dr Hertzog Bisset (South African Nuclear Energy Corporation (NECSA); Dr Ernie Langner and Prof Jeanet Conradie (Department of Chemistry, University of the Free State).

die E^0 -potensiaal (V) is verkry, wat verder op die direkte verwantskap dui. Berekeningschemie word op hierdie reeks van [CpNiBr(NHK)]-komplekse beoog om verdere bevestiging van verhoudings tussen die komplekse se stabiliteit, elektrochemiese eienskappe en katalitiese aktiwiteit te verkry.

Literatuurverwysings

- Budagumpi, S. & Endud, S., 2013, *Organometallics* 32(6), 1537–1562. <http://dx.doi.org/10.1021/om301091p>
- Prakasham, A.P. & Gosh, P., 2015, *Inorganica Chimica Acta* 431, 61–100. <http://dx.doi.org/10.1016/j.ica.2014.11.005>